

Voorouders

Zat ik eens bepaald in hen, huizen zij nu in mij. Schrijvend verblijven zij fier in mijn geheime kamers met kruidige geuren uit hun rollen perkamentpapier.

Ik zie hen met poederpruik of boerenpet achterstevoren of met schippersmuts boven vissersboten en te paard met hun banier, liever nog met schildersbare.

Maar hun outfit is nu overbodig: hun gewrichten knikken in mijn vingers, hun gebit knarst voor hen mijn vreemde taal en in mijn armen hun ellebogen.

De fronslijn die ons voorhoofd splt, ligt bij ons gelijk. Vragen: wie ben jij, ben ik... blijven zo eeuwig hangen in mijn ogen.

Catharina Boer

Koopavond in Amsterdam

tramrails ritsen straten en pleinen open mensen met rugzakken mensen met mutsen de kleur van kopen in snelle stappen gevat van meisjes met spillepoten vrouwen met kleine tasje

ANNEMIEKE SOETHOUT

Als enthousiast medeinitiatiefneemster van Dichterscollectief Nueneen ziet Annemieke Soethout dicht en schrijven als een van de manieren om het leven te duiden. Ze kreeg de publieksprijs van de Raadselige Roos voor het gedicht 'September' en debuteerde met 7 gedichten in de bundel 'Echte Inkt' van Stichting Opwenteling. Daarna volgden publicaties in landelijke en regionale dichtbundels en exposities in de beeldentuin van Geesteren.

Haar gedichten getuigen van scherp kijken en voelen. Het zijn rake sfeertekeningen, opgetekend met een fijne pen. Ze heeft een beeldende stijl waar ze meerdere lagen in weet te leggen en gebruikt het liefst vrije vormen. Ernst, humor en ironie zijn belangrijke elementen. Zij maakt het gewone bijzonder. Aanvankelijk dichtte ze vooral over de schoonheid van de natuur en haar eigen ervaringen en emoties. Gaandeweg is het menselijk falen in al zijn facetten een belangrijke plaats gaan innemen. Volgend jaar zal er een bundel met haar gedichten verschijnen. Ook werkt ze op dit moment aan een roman.

Waarom hoor ik de stilte zo weinig worden mijn gedachten druk bevolkt en woont de stilte daarachter

PAULINE JANSEN

Als dichter is Pauline op zoek naar mooie beelden en verhalen. Pauline kan genieten van de natuur en erdoor geraakt worden. Hieruit haalt zij veel hoop. Ze creëert met haar woorden beelden die voorstelbaar en voelbaar zijn. Beelden tussen droom en werkelijkheid, hoop en verlangen. In 2003 is er een aantal gedichten van haar gepubliceerd in de verzamelbundels 'Re: Cylcus' en 'Kraaien Verjagen' bij Opwenteling Eindhoven. In het najaar van 2015 heeft zij negen gedichten geëxposeerd bij de tentoonstelling 'Woord in beeld' in Roermond.

Ik ben vandaag gesloten wacht ik op morgen.

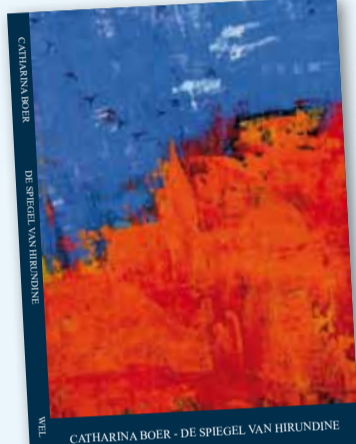
Marianne Schellekens

Opening Poëzieweek 2017

Door Nannie van den Eijnden

Met Gedichtendag gaat traditiegetrouw de laatste donderdag van januari de Poëzieweek van start. Deze dag, sinds 2000 georganiseerd door Poetry International Rotterdam, is hét poëziefest van Nederland en Vlaanderen. Er zijn overal activiteiten en ook de media klinken die dag een stuk poëtischer.

Dichterscollectief Nueneen organiseert een poëziemiddag bij Auberge Vincent aan het park. Een twintigtal taalkunstenaars uit de regio draagt voor uit eigen werk. Uit ons dorp: Catharina Boer, Klaas de Graaff, Luuk den Hartog, Pauline Jansen, Fred Lambert, Helma Michielsen en Annemieke Soethout. Afkomstig uit Eindhoven: Jacob Bisschops, Anne-Karine Dijkstra, Hans Marijnissen, Pierre Maréchal, Ruud van Neerven, Angela Polderman en Bernadette Winter-Houben. Uit Son en Breugel: Willem Berkers, Stan Mooij, Theo Smit en Catharine Witvliet. Hun gedichten zijn omligt met de kleurrijke schilderijen van Marianne Schellekens. Tijdens deze middag houdt Rond de Linde een interview met Catharina over haar

Omslag van de nieuwe dichtbundel van Catharina Boer, die vorig jaar is verschenen.

26.01 01.02 2017
POEZIEWEEK
IN NEDERLAND EN VLAANDEREN

HELMA MICHIELSEN

Helma Michielsen, woonachtig te Nueneen, medeoprichtster Dichterscollectief Nueneen, en voorheen voorzitter van het literair café Deurne.

Werk van haar hand: de bundel 'Voetstappen van Kaftpapier'. Diverse gedichten zijn opgenomen in verzamelbundels en tijdschriften. Behaalde literaire prijzen in Nederland en België.

Haar thema is het menselijk zijn, ingebed in een diepere context waarin zij op zoek gaat naar zingeving en betekenis. Haar poëtische antwoord blijft een vragenspel dat zich beweegt tussen dood en leven. De scheidslijn tussen tijdelijkheid en tijdloosheid loopt in elkaar over. Hiervoor gebruikt zij graag metaforen en andere beeldspraak. Op dit moment werkt zij aan twee nieuwe bundels.

zoals jij op een schaduwdag zomaar verdwijnt in niemand weet en niemand zegt de dood komt terug en jij

nieuwe dichtbundel 'De Spiegel van Hirundine' en met Marianne over het schilderij dat zij op haar verzoek voor de omslag maakte.

Het dichterscollectief in Nueneen wil poëzie een nieuwe impuls geven en een bron van inspiratie en motivatie zijn. Klaas de Graaff, Pauline Jansen, Fred Lambert, Helma Michielsen en Annemieke Soethout komen zes keer per jaar bij elkaar om hun thematische gedichten of vrije werk te verbeteren door elkaar opbouwende feedback te geven. Daarnaast willen ze twee keer per jaar een activiteit met de bibliotheek organiseren, brengen dichtbundels uit en nemen deel aan exposities.

De poëzie van Klaas, Helma en Catharina was tussen kerst en nieuwjaar te bewonderen naast de schilderijen van Marianne met het thema 'Licht' in de gang tussen de Clemenskerk en de parochie aan het park. Het vervolg hierop, de expositie 'Licht II', vindt plaats bij Vormingscentrum De Sprong in Geldrop tot en met 27 februari.

www.poezieweek.com

Ode aan Oleg Popov, clown 1930 - 2016

Er is maar één gezicht een rode dop als neus zwart-wit geblokte pet zo op het gele haar gezet.

Dansend op een koord verdraasde grondacrobatiek. In stappen van verwondering verbindt hij klein met groot.

Soms met appel en een tas, vogel in een kooi, een hond, wandelstok of marionet. Glimlach ogen doen de rest.

Is hij Pierrot, is hij August? Is hij de nieuwe Chaplin? Of is hij zelf zo groot maar tegelijk een kind gebleven?

Geen masker, streepjes schmink. Ziel en zijn vervlochten. Verstild gebaar van roepen uit de verte.

Je bijnaam 'zonnenschijn'. Een woordeloze dialoog. Voor mij ben jij poët die als een vogel vliegt en zingt en vliegt.

Ik hou van je tragiek die soms een dolkstoot, dan een traan. Het laatste lachen trekt voorbij nu jij jouw deur hebt dicht gedaan.

Het was een glimlach die je gaf. Mooie grote kleine man. Jij bent ontroerde stilte, weemoed ben je, man en eenvoud, mijn komiek.

Helma Michielsen

Marianne Schellekens

Dode vlieg

Er ligt een dode vlieg op de grond, vlakbij het doopvont, waar nieuw leven een kans krijgt.

Er ligt een dode vlieg op de grond: hij heeft de geest gegeven, aan wie is dan de vraag aan de priester aan het altaar?

Er ligt een dode vlieg op de grond, zijn vleugels trilden nog in het licht van de gebrandschilderde ramen.

Er ligt een dode vlieg op de grond, wat viel er in de kerk te smullen? Het missaal of het schrift met gezangen?

Er ligt een dode vlieg op de grond Zijn pootjes in bidstand.

Klaas de Graaff

Marianne Schellekens

Nar

De koning zit onmachtig op zijn troon. Al wie zich uit met de geringste spot of tegenspraak, belandt op het schavot, verkrijgt de doodstraf als verdiende loon.

Boodschappers van slecht nieuws maakt hij kapot. Hij weet het beter, daar hij koning is. Hij werpt zijn prooi in de gevangenis. Zo menig mens stierf reeds in het cachot.

Maar dan de nar! Hij is de adviseur en zegt de waarheid, rinkelt met een bel. Zijn narrenpak is rood en groen van kleur.

Hij is de enige, een grap, een grol en dan de waarheid, ja, nu kan het wel, al is het strijdig met het protocol.

De martelkamer is weer druk beklant. De beul maakt overuren, menig lijk hangt bunglend aan de galg, als huldeblijk aan de gestrenge koning van het land. De vliegers schurken zich tegen hem aan, en praten hem voortdurend naar de mond maar in de kelder sist een korte lont. Nog even, en het is voorgoed voorbij.

Maar dan de nar! Hij is de intrigant in 't grauw kasteel, het rauwe vorstendom, is hij een helder licht dat altijd brandt.

Hij waarschuwt voor gevaar, geeft goede raad. Toe, luister vorst, want straks ontploft die bom. Toe, hoor me aan, want straks is het te laat.

De koning ziet de ernst er niet van in. Zo'n nar is immers slechts voor zijn vertier, maakt dollen grappen en verschaft plezier. De koning krijgt daarvan zo'n goede zin.

O, Sire, heus, mijn woorden zijn geen grap. Er broeit iets in de kelders van 't kasteel. Iets zeer onaangenaams wordt straks uw deel. Er komt een einde aan uw koningschap!

O, nar, jij weet, mijn kerkeren zitten vol. Mijn weg leidt onomkeerbaar naar de hel. Toe, debiteer je allerlaatste grol.

Het mene tekel staat al op de wand: Weldra verliest jij uw vermetel spel. Want jij regeerde nimmer met verstand.

Fred Lambert

KLAAS DE GRAAFF

Poëzie is al vanaf zijn adolescentie de grote liefde van Klaas de Graaff. Hij heeft inmiddels al enkele bundels uitgebracht: 'Op zoek naar mijn vader, Mijn alibi vergeten, De vergeten jas, Om met U te werken.'

Hij is nog bezig met nieuwe bundels, onder meer 'Uit de open kaftan' (de hertaling in dichtvorm van de bekende 'Belijdenissen' van Augustinus). Samen met kunstenaar Marianne Schellekens en andere dichters exposeert hij regelmatig in Nueneen. Met regelmatig declameert hij ook uit eigen werk in zijn woondorp en in Eindhoven, waar hij ook lid is van dichtersclubs. Klaas heeft in zijn poëzie oog voor de soms gecompliceerde intermenselijke relaties, de eenzaamheid, de dood en de verhoudingen van de mens tot de natuur in zijn veelvoudige manifestaties.

Het enige juiste was een echte kus om smalle tijd naar eeuwigheid te stromen.

FRED LAMBERT

Fred Lambert is van huis uit fysicus. Ook maakt hij muziek en is hij amateurveldbioloog.

Het dichten kwam een vijftiental jaren geleden spontaan bij hem op. Hij laat zich leiden door rijmschema's en ritme, en dicht zowel in ernstige

als meer lichtvoetige trant. In de meer ernstige gedichten staat vooral de innige verhouding tussen mens en natuur centraal.

Fred laat zich onder meer inspireren door soms maandenlang wandeltochten. Ook de dood speelt een rol, in contrast met de ijdelheid van veel menselijk streven:

O dwaas: gij vult uw voorraadschuur met koren. Gij stapelt uwe zolders vol met graan.

Ik breng een boodschap die gij niet wilt horen. Een tijding die gij weigert te verstaan...

Marianne Schellekens